

IX. *Листецъ посланія св. апостола Павла,* прилѣпенъ у дѣска-та на сръбскыя номоканонъ 1263 год. (изъ Скопя), сега принадлежи на А. Михановича.

При сичко туй глаголекы писма са-срѣщатъ въ нѣкои древны наметници отъ кирилица-та, като напр. въ Охридскыя Праксапостоларь, който по сичкы-тѣ си бѣлѣзы принадлежи на XII-ыя в., и въ македонскыя или струмицкыя Праксапостоларь, който са-относя къмъ XII-ыя или къмъ начало-то на XIII-ыя в. Първа-та рѣкописъ (на пергаменъ въ четвъртинка, въ начало-то и въ края нецѣла, сичка-та 111 листа) съдържа въ себе-си — *Дѣянія апостолскы, посланія и синаксарь*; намѣрена ю въ църква-та св. Климента въ Охрида, дѣто несомнѣнно ю и написана. Въ нея освенъ отдѣлны-тѣ въ разны мѣста що са-срѣщатъ глаголекы буквы, видѣтъ-са йоще — на лис. 13-й на полстраница-та или 15-ыя редъ (Дѣян. XVII, 4—17), и на лис. 98 също около полстраница-та или на 15-ыя редъ (Еф. IV, 11—13, съ открьшлекъ отъ синаксаря) — написаны съ глаголекы буквы. Тѣзи листове принадлежѣтъ на различни писачи: на първыя лис. глаголекско-то писмо показва почъркъ на рѣка и перо, привыкнѣлы повечъ на кирилица-та, и са-отличава съ употребеніе-то на сложна-та ѣ вм. ѣи, на форма-та ѣ вм. ѣ и друг. так.; на другыя лис, глаголекско-то писмо ю по-искусно и по-гладко, носи на себе-си, споредъ както са-види, по правописаніе-то и по вида на буквы-тѣ, чърты като че бы най-подлинны и най-древны.

Втора-та рѣкописъ (и тя пергаменна въ четър-